

מסורת הש"ס

(א) ג"א באונג. רש"י.
(ב) ופי' חוס' שבת יד. ד"ה
רבי יהושע, (ג) ופרה פ"ח
מ"ו פסחים יד: (ד) ושיך
עוד לק' (ג: ה) ופי'
שיך לשם, (ו) ג"ל באונג.
רש"י, (ז) פין רש"א, (ח) ג"ל
באון דורשין, (ט) מן ויהי
מהדרי ליה' עד "מרביה"
לפתא בם"א.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אלל וכו'
מאובכלין: (ב) תוב' ד"ה
שני וכו' שדי לפיו משקין
דתרומה מ"מ אי לאו:

מוסף דעם 11

[illegible]

שיטה מקובצת

6 אכל בשרה תרומה
 יכול להחמין ונתמסין;
 ומביבת אלמא מתני' רב
 עזר פה דהבוי נרמס עליו
 גזיב שלא נרמס כסי';
7 אמר ערלא דבראי
 אמרין כדאמר' דתנאי'
 דקתני שני עושה שלישי
 בחולין; **8** דאלו המאכל
 מקבל טומאה מכביצה
9 וד' ואמר' בפ'
 בתרא דירמא אוכל הנאכל
 ודלועס אשמעי' דיש
 שלישי בחולין טעמו על
 שבת תרומה;

והחולין שנעשו על טהרת תרומה. ולומר הלא אוכל ראשון ושני ושלישי ודקתני בחולין מיירי במסכת טהרות (פ"ב מ"ב) ובאחו אוכל חולין ואחיה מואל שלישי הא שני לא עביר שלישי בחולין אחיה מואל בחולין ודלא כרבי יהושע אבל כר"א אחיה אכסא קאמר שלישי שלישי ודלא כרבי יוחנן בחולין שנעשו על טהרת הקדש: **ב** **דקתני בשיר** ומתניין בשיר חולין: **ג** **דקתני** ויבשלמה פירות חולין אדם מתחמץ: **ד** **בשר חולין** טהרה כדי שיהא נגיל להנמיכ בטהרה תרומה שאם יתחמץ על תרומה בחולין יאכל תרומה ונזקקת חולין יהא אוכלת בטהרה אבל בשר לימא בתרומה ואין כהן מתחמץ: **ה** **בשר חולין** טהרה תרומה נעשם דלא מיתלפס ליה תרומה שנבשר חולין שינא לאוכלה כדרך חולין: **ו** **בשר כזש** ומתקן לפיכך דרך אוכלי קדש לאכול בשר חולין של חיה בטהרה הקדש שאם יתחמץ לו בשר הקדש זה שיהא לאוכלה בטהרה: **ז** **בשר כפירי** לא מיתלפס. תרומה אינה אלא פירות וזבחי חולין כזש לפיכך אין דרך להכהנים להתפס לבשר חולין שלהן בטהרה תרומה: **ח** **אמר עולא** כפירא כדנאמר במתני' דקתני שלישי בחולין שנעשו על טהרת הקדש קיימרי ודלא כרבי יהושע ואלא אמרנה רבבי יהושע נמי ס"ל הכי דחולין שנעשו על טהרת הקדש אינן כשרי שלישי והאי דקאמר רבי יהושע בחולין שנעשו על טהרת תרומה כמותא דמסעי' אינן כשרי כהן שלישי ויכשר חולין שנעשו על טהרת הקדש:

מאן חבירא. דכירא לכו דדוקא
נקט רבי יהושע חולין שנעשו על טהרת תרומה: מה אסדרי רבי
אליעזר ורבי יהושע לדדרי. מה השיבו זה לזה איש על דברי חברו:
מנינו שהאובל חמור מן האוכל. האדם האובל המאכל חמור מן

[illegible]

השוחט פרק שני חולין

מִנָּה חֲבֵרִיא וְיֵבָה בֵּר בִּר
הוּא קָרִי לִיָּה חֲבֵרִיא
וְיֵשׁ נֹחֲלִין (כ"ג דף קכח).
גִּבְיִין מִן הָעֲבָדִים אֲבָל קֵשׁ

בחולין שנעשו על טהרת תרומה ורבי יהושע לא ס"ד דקתני בשר דאי בתרומה בשר מי איכא אלא מאי בקדשים היה בקדשים מי איכא בשר בבשר מיהלף בשר בפירי לא מיהלף אמר עולא חבירי אמרין בחולין שנעשו על טהרת הקדש ודלא כרבי יהושע ויאנא אמנא רבי יהושע היא ולא מיבעיא קאמר לא מיבעיא חולין שנעשו על טהרת קדש דחמירי דאית בהו שלישי אלא אפילו חולין שנעשו על טהרת תרומה נמי אית בהו שלישי מאן חבירי רבה בר בר חנה היא דאמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן מאי אהדרי רבי אליעזר ורבי יהושע להדרי אמר לו ר"א לרבי יהושע מצינו אוכל חמור מן האוכל דאילו נבלת עוף טהור בחוץ לא מטמא ואילו אוכלה מטמא בגדים אבית הבליעה ויאנו היאך לא נעשה אוכל ^ו כמאכל ורבי יהושע מנבלת עוף טהור לא גמרינן דחידוש הוא אלא מצינו שהמאכל חמור מן האוכל דאילו מאכל בכיזמה ואוכל עד דאכל בחצי פרס ואנו היאך נעשה אוכל כמאכל ור"א טומאה משיעורין לא גמרינן ועוד לדברך שאתה אומר על ראשון שני יפה אתה אומר שני שני למה אמר לו ^ו מצינו שהשני עושה שני ע"י משקין אמר לו והא משקין נמי תחלה הוה דתנן ^ו כל הפוסל בתרומה מטמא משקין להיות תחלה יחוצ' מטבול יום ועוד שלישי שני למה אמר לו אף אני לא אמרתי אלא בתרומה יטמא

אמר ליה רבי יהושע שאני
חירץ כלום: אף אני לא

יהא ראשון: ריחודם הוא
 ים מטהמות בגליו ואין מש
 מן האוכלו דליו המאכל.
 דבא דעצורין ודף מש
 ירא אלו משום חומרה ודא
 אכל הנאכל צנה אחא וס
 דין. שאתה למד טומאה
 שני שני למה: אמר לו
 שפקין תחלה דקדמי ואלו
 דשני עושה שני בשום
 ציעים למעבדיה להא' אלו
 קבל טומאה אבל מן האוכל
 אינו אלא אחרמי. ואוכל
 צידה לעל (גמ': וכו')
 שבוחר בקדש (מנחה)
 לגבי תרומה מטמאין ואח
 שמירה ויחשיבן שנה יטמא
 הן שני ע"י מדין. מקדש
 נחלתיה מדין. יהושע
 והוא אחרמי דיוקא קאמר ולא
 ומשום דטהרה טומאה
 הוה אשמועינן רבי יהושע
 נחלתיה דרבי יהושע
 ויפיו של קדש משום דטה
 תרומה וכו' נעשין על טה
 יוע ליה מרביהו א"י ס"ל
 משום טהרה עושה צין
 שו על טהרה תרומה רצו

לד.

פח א מ"י פ"ח מהל'
אבות העומדה הל' י
ופ"י הל"ד והל"י ופ"ן
הלכה ה:
פח ב מ"י שס פ"י הל"ג:
צ ב מ"י שס פ"ח הל"ב:

דבינו גרשום

דקמים' ודלג כרבי ירושע:
ואוכל ארבע צדי פריס.
 ארבע' דמפרש חצי דני"ח
 דבר גזר על אדם האוכל כביצה
 שיהא טמא מ"מ מייתי רביה מפסול
 גוייה שהיה ממחלה בנתי פרס:
טומאה משיעורין לא גמרינן.
 תימה הרי מלניו נבלת
 בנמטה דמטמאה ואוכלה טעור אלמא
 מחלל חמור מן האוכל: **שני** שני
 יצה. דלע"ג דליכא למיגזר דבהדי
 דלכלי אוכלין טמאין שדי לפיו משקין
 דלע"ג דמפרש מ"מ אי לאו דלשקנן
 ובעלמא שני דעדיד שני לית לן למיגזר
 דלגא להו מילי דרבנן חוכא ואיטולנא:
מצני שני עישה שני ע"י משקין.
 ווא"ט ואמאי לא קאמר
 ע"י ספר דלמרינן בפי"ק דשבת דף
 יד. דהו"מ דבר וידע הכחות
 מחמת ספר ומי פוסלות תרומה
 דלכמר הכס וי"ל דלא בני לאחוי
 אלמא ממחלל דעדיד מחלל אחר שי
 דומיא דמחלל דעדיד אדם שי ועדי
 דהא דספר עדיד ידס שנינו וגם
 פוסלות את התרומה לאו משום
 טומאה אלא משום חומרה:
משקין תחלה נמי הוו כרתנן
 ובי. לא נא להם לקשות
 שכמהו יעשה האדם ראשון דלמא יש
 לו להיות ראשון אלא ראה לומר דהא
 דעדיד שני היינו דווקא ע"י משקין
 שכן מחלה ולי"ג מה שכתוב בפריס
 דעליוס לקבן טומאה דמ"מ א"ס
 יתי בוי. י"מ כי מהכא דייק דכרתנא
 סברי
 אין לו טומאה בגלוי וכשהיא צבית
 צבית הסתירה הלך גזרה הכתוב
 כל טומאה כביצה (א) אוכלין טמאין
 בנתי תניה לפסול את הגייה וכן י'
 אלמא אוכל דמטמא כביצה ק' שיער
 בכמה אין בית הילעה מתוק יותר
 גזרין לעשות מחלל חמור מן האוכל
 ו. שאולו שי עושה את חכרו שי:
 הפוסל את התרומה מטמא משקין
 א' מחמירין גבי אדם האוכלו למחוי
 כי היכי דמשקע נעשה ראשון. ורבי
 א' חזן מן העובל יוס. דליקטנא.
 א' שנינו ונעשה שני. אלא דלכל
 הקדש כידם מסובא:

ל טהרת תרומה נעשו עבדי לאוכלן
(:) בגדי אוכלי תרומה מדרם לקדש
בחולין דהא טומאה דאורייתא היא
ליון אשמו נדה ה"נ שלישי דתרומה
ידה בר בר חנה דאומניה ר"א לרבי
שנעשו על טהרת תרומה ה"ק אבל
תא דאי טעמא יהיב למילתיה ואמר
א לא אלא הקדש ולעולם שלישי בחולין
ומיה. ועולא דאמר לעיל דרבי יהושע
ין שנעשו על טהרת תרומה טעמא
ה טומאה היא אלא הקדש אבל לא
הקדש והאי מנהדי ליה לא שמיע ליה
דהאי חף אי לא אמרתי לא היו דברים
ן על טהרת תרומה ויין בנעשין על
אשמועין דאפילו בהני איכא שלישי:
על

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones